

Takt 4

Feber

Fullerton sætter sig i vejkanten. Han grubler længe, men kan ikke se hvad meningen er med noget. Han mærker en skikkelse gå ind foran solen og ser op. Men ikke langt op. Han ser ind i øjnene på en dreng på 10 år.

- Hvorfor sidder du her, spørger drengen og roder i sin ene lomme.

- Jeg er udmattet af livet.

- Er det dejligt at give op?

Drengen trækker en blålig klump op af lommen og leder efter noget inde i den.

- Hvorfor tror du jeg har givet op?

- Jeg kan se et tog derhenne der venter på dig men du er ikke med det.

Fullerton ser på toget. Det venter. Han rejser sig op og begynder at løbe.

- Hov- hov, råber drengen. – Jeg skal med.

Fullerton sidder i toget med drengen overfor sig. Drengen svinger med benene. Han har fundet noget gult inde i den blålige klump. Det gule kan afgive tre toner. Han prøver at skifte mellem dem men bliver hurtigt træt og lægger igen det gullige ned i lommen. Han ser over på Fullerton.

- Hvem er de vigtigste personer i dit liv lige nu?

Drengens ansigt stråler af interesse.

- Hvorfor vil du vide det?
- Det vil jeg bare.
Fullerton ser ud af vinduet og tænker efter, men kender allerede svaret.
- Der er ikke nogen.
- Hvorfor ikke?
- Sådan er det vel bare gået..
- Skal andre mennesker finde dig?
- Næh ... jo helst.
- Men det går ikke så godt?
- Nej.
Drengen roder i sin anden lomme og trækker en grå klump frem. Hans fingre er dybt inde i klumpen. Så dukker de frem med en næsten støvfri vingummiba mse.
- Hvis du spiser den her vil du få enorm selvtillid, siger han og smiler.
- Hvad skal jeg med det?
- Du skal selv finde andre mennesker.
- Hvordan skulle det lade sig gøre?
- Spis bamsen og se hvad der sker!
Fullerton vakler, men har næsten intet at miste. Han sluger den.
- Hvornår virker den?
- Med det samme.
- Jeg ved det ikke kan passe!
- Så virker pillen jo allerede!
Drengen griner medrivende og Fullerton griner med. Jo, den virker.
- Men hvor kan jeg komme af toget og bruge det?
- Dér, siger drengen og peger.
På væggen sidder en knap med teksten "KLAR"
Fullerton trykker og toget standser omgående midt i en dejlig lille by med smukke ældre huse og en snoet hovedgade. Han

står af og vinker til drengen der er blevet i toget. Lidt efter er toget væk og Fullerton går ned gennem byen. Han kommer til biblioteket og beslutter sig for at invitere den smukkeste kvinde derinde på en date.

Han åbner døren og går ind uden tøven.

Ved skranken står en ung pige og en voksen kvinde. De skændes højlydt og efter få sekunder er Fullerton klar over at der er tale om mor og datter. De ligner hinanden med deres lange mørke hår og lyse blå øjne.

- Kan du huske at vi talte om det sidste gang? Og kan du huske hvad vi aftalte?

Moderen ser på datteren med stramt ansigt. Hun står med strakte arme på skranken.

- Jamen, det her er noget andet. Jespers forældre havde givet mig lov.

Datteren løfter hænderne og sænker dem igen og alle ved at hun har tabt. Moren hmmmer lidt men smiler så.

- Okay min skat, men vi bør stole på hinanden ikke?

- Ja mor.

- Så det sker ikke mere?

- Nej siger jeg jo.

De ser op på Fullerton, der træder hen til skranken.

- Goddag de damer. Tillad mig at henvende mig til datteren først.

De ser afventende på ham.

- Du har en meget dejlig og smuk mor. Hvad tror du hun ville sige til en aftale om at gå i byen.

Pigen ser på sin mor og svarer inden moren.

- Det ville hun sige ja til. Ikke også mor. Du trænger til at komme lidt ud.

- Hov – hov du, det bestemmer jeg vist selv.

- Tror du din mor kan lide østers og champagne?

- Det elsker hun da!

- Hov nu er det nok. Jeg kan selv svare.
- Men skal vi så sige klokken 7? Jeg henter dig her.
- Fullerton drejer om og går roligt ud af biblioteket.

ringg

- *Det er Fullerton.*
- *Hej Fullerton. Det er Dorthe.*
- *Øh, hej Dorthe.*
- *i ih, hvor var det en dejlig aften vi havde sammen. Kan du huske hvad du sagde til mig?*
- *..ikke helt ordret. Hvad sagde jeg?*
- *Fullerton! Kan du ikke huske hvad vi gjorde sammen?*
- *Jo det kan jeg godt. Vi stødte ind i hinanden uden for biografen i onsdags.*
- *Ja..*
- *Øh så gik vi...*
- *Du kan intet huske efter vi mødte hinanden! Du har simpelthen glemt hvad du kaldte den smukkeste nat i dit liv. Vi elskede med hinanden og du fik mig til at.. Åhrr Fullerton.*
- *Jeg beklager Dorthe...*
- *Svin.*

Banggg

Fullertons hjerne smelter af feber. Han finder sig selv i en stor rund tunnel med adskillige sidetunneler. Han går længe inden han bliver fundet af et ældre ægtepar. Manden er i hvid skjorte med lyse bukser og kvinden bærer en storblomstret kjole og et tyndt smil.

De ser på ham.

- Hvad skal vi dog stille op med den stakkel, siger kvinden.
- Ved vi om det er en stakkel, siger manden.

- Se på det ansigt og den holdning, siger kvinden højt og peger.
 - Kan det være en rolle han spiller?
 - Så dygtig er ingen skuespiller.
- Kvinden går nærmere på Fullerton. Hendes øjne ser alt. Hun pruster og fnyser og ryster flere gange på hovedet. Til sidst stiller hun sig igen ved siden af sin mand.
- En stakkel, siger hun og manden sukker.
 - Jamen så må vi vel hellere gøre noget ved det, siger han og de begynder at gå med Fullerton i midten. Fullerton er magtesløs. Bange anelser og ulyst til overraskelser skaber en stigende uro. Men han kan kun følge med. For enden af en tunnel er der et stærkt lys og pludselig træder de ud i en varm sommerdag med klar himmel og grønne træer.
 - Lad os se at komme hjem, siger kvinden.
 - Bilen står herhenne, siger manden.
- Fullerton stønner. Ikke igen.
Hans hjerne har opfundet et par forældre.
Fullerton ser på de to mennesker. De gør hvad de kan, men..
- Jeg må desværre sige farvel nu. Jeg må klare mig selv.
 - Tsst, siger kvinden
 - Som du vil, siger manden og Fullerton ser dem stige ind i bilen og køre ud ad vejen.

ringg

- *Det er Fullerton.*
- *Hej det er Mikael.*
- *Ja, hej.*
- *Hvordan går det med dig Fullerton?*
- *Fint nok. Hvad med dig selv?*
- *Jeg hører stemmer igen.*
- *Du sagde ellers de var væk.*
- *Måske får de mig til at lyve.*

Fullerton ser sig omkring. På en sti mellem to marker kommer en ung pige gående. Hun svinger med en blomsterkurv og aner ikke, at der er andre mennesker i verden.

Fullerton venter til hun kommer nærmere.

- Hej, siger han og pigen stopper op og ser på ham. Hendes ansigt er dejligt med tre fregner og store blå øjne.

- Hvorfor skal jeg møde dig, siger hun.

Fullerton bliver chokeret over spørgsmålet. Hans hjerne går i stå. De mange ord går mod sædvane uden om hans tunge og han klapper forgæves med læberne. Han hænder glider desperat rundt om hinanden og han drejer fra side til side.

- Der må være en grund, siger pigen og smiler til ham. Og dette smil omvender Fullerton. Hans ord kommer tilbage og han ved hvad de skal bruges til.

- Meningen må være at vi skal elske hinanden til al ondskab forsvinder. At vi sammen skal erobre verden. At fremtiden vil blive lykkelig og lang.

- Desværre ikke, siger den dejlige og smiler igen.

- Der kan da ikke være andre grunde.

Fullerton rynker panden.

- Det her er en anden grund, siger den skønne og smiler stadig mens hun fortsætter.

- Jeg er lige blevet sat på en opgave. Jeg skal lede dig gennem en række prøver for at finde din sande værdi som menneske.

Fullerton mærker lidt styrke.

- Hvad skulle ideen være med det?

- For at afgøre hvad du retfærdigt har fortjent her i livet.

- Det ønsker jeg ikke at være med til.

Pigen lægger hovedet lidt på skrå. Hendes øjne stråler så indbydende og smilet er så overbevisende at Fullertons næsten ikke kan stå imod men han er nødt til det.

- Desværre bliver jeg rædselsslagen ved tanken om at skulle vurderes så jeg må sige nej.

- Er du sikker?

Pigen lægger en hånd på hans arm og Fullerton vakler. Kun et grundigt kendskab til sig selv får ham til at stå fast.

- Jeg er helt sikker.

- Så må du bære konsekvensen.

- Hvad vil det sige.

- At du må leve uden retfærdighed.

Pigen vinker og går videre over markerne. Hun svinger igen med kurven.

Udsalget raser. Fullerton er for en gangs skyld med. Han har en plan og har brugt dage på at tage sig sammen. På hans liste står 1 sweater og 3 par sokker. Han slider sig frem til kasser og hylder. Han prøver og leder og søger og går videre. Han finder noget og betaler og går. Det bliver mere ubehageligt. På et tidspunkt finder han omsider et tilbud med 3 par sokker i den rigtige størrelse og af den rigtige slags. Han lægger sokkerne og forsøger overmodigt at finde endnu et bundt han kan bruge. 6 nye par sokker. Det er et bytte at komme hjem med. Men så mærker han en arm ved sin side og ser sit bundt sokker blive taget af en ældre kvindes hånd. Han griber efter sokkerne men hun er for hurtig.

- Undskyld, men jeg har lige lagt dem.

- Man kan ikke reservere varer i den her butik, siger den ældre kvinde hårdt med blik og stemme. Hun lægger sokkerne ned i sin pose.

- Du ved det er mine sokker, siger Fullerton.

En lille muskel i kvindens venstre øjenlåg afslører hendes spil, men munden er en lige streg. Hun går. Fullerton synker sammen og opgiver.

- Jeg fandt to bundter til dig, siger en glad stemme og Fullerton ser op. En yngre kvinde med nogle børn omkring sig

og en lille en på armen rækker med den frie hånd 6 dejlige par sokker frem og Fullerton tager dem.

- Tusind tak, siger han og smiler rigtigt glad.
- Vi må da hjælpe hinanden.

Sveden pibler og perler. Fullerton drømmer. Han sidder ved et rundt bord i en lade sammen med 5 andre mænd. De fleste har slidte hatte på. Der er halm på gulvet og på bordet ligger en Winchester riffel. En lang tynd mand rækker ind over bordet og snurrer geværet rundt. Det standser og peger på en yngre mand med gult hår der stritter ud under hatten. Han er ligbleg og sidder låst i sin stilling. To andre mænd peger på geværet, men den yngre mand ryster på hovedet. Så springer han op og farer ud af døren og ud over prærien. De samme to mænd peger nu på Fullerton. Kolben ligger lige ud for hans plads. Fullerton tager geværet og rejser sig. Han går hen til et åbent vindue og ser efter den flygtende. Hatten er tabt og det gule hår stritter i vinden.

Fullerton tager sigte og skyder. Lidt efter falder skikkelsen.

ring

- *Ja, det er Fullerton*
- *Dav det er Jørgen fra LMN. Jeg har et supergodt tilbud til dig. 5 ugers avis for ..*
- *Hov stop lige lidt Jørgen. Hvordan kan du tillade dig at forstyrre mig med sådan noget ligegyldigt bræk. Skammer du dig ikke over dit arbejde?*
- *Nå ja man skal jo leve. Og det her giver da meget godt.*
- *Hvor mange ryger egentligt i nettet.*
- *Det er rigtigt mange faktisk. Men selvom du ikke er interesseret så er det faktisk et lidt for godt tilbud. Du sparer*

60% og du binder dig ikke til noget.

- Hvad kan der stå i det blad som er så godt? Er der nogen der gider at læse overhovedet?

- Du ville blive forbavset. Men bladets tanke er at sortere og analysere den globale hverdag. Finde de helt store sammenhænge og skrive om dem på en måde så du ikke kan slippe artiklerne.

- Det blad sælger næsten sig selv, siger Fullerton og griner. Jørgen griner med.

- Nogle bestiller 2 abonnemeter, siger Jørgen og så griner de begge igen.

- Det må være en god avis.

- Det bedste er at den leveres i din brevkasse hver morgen i 5 uger for under hundrede kr. Det er sgu da billigt og nemt. TV-program og vejret.

- Er det gifte par der bestiller to abonnemeter?

- Det er det. Frie mennesker kan vel nøjes med en avis. Er du et frit menneske Fullerton.

- Det mener jeg nok jeg er.

- Så kan du vel nøjes med 1 abonnement?

- Det ved jeg jeg kan.

- Hvad er så din adresse og telefonnummer?

Fullerton bestiller et abonnement og glæder sig til at få avis hver morgen for næsten ingen penge.

Rædslen sidder i kroppen og sengetøjet er gennemblødt. Fullerton vakler ud på toilettet og bagefter tilbage i sengen der er kold og våd. Han orker ikke at skifte sengetøj og lægger sig udmattet på ryggen. Han sover igen. Han drømmer at han løfter skeen op til læberne og brænder sig på varm suppe. Han lægger skeen i tallerknen og ser 2 sorte orme svømme rundt i det grønne sjap. Han ser op på en gammel kineser der rynker

på ansigtet.

- Du spis op.
- Jamen der er levende orme i.
- Spis ma. Go ma.

En af ormene løfter den ene ende og drejer den fra side til side. Et øjeblik virker det som om den ser på Fullerton, men så lægger den sig ned og vrikker hen til sin makker.

- Jeg kan da ikke spise levende dyr.
- Ikke leven.
- De bevæger sig da.
- Dajli ma. Spis op.

Fullerton tager en smule suppe og putter det i munden. Det smager af gammel gulvklud.

- Orm dårli mav?

ringg

- *Det er Fullerton.*
- *Det er Søren Kirkegaard.*
- *Hej Søren, er du nu i tvivl igen.*
- *Ikke længere. Jeg har opdaget at spekulationer er et dårligt elskovsmiddel.*
- *Hvad vil du så gøre, hvis du møder en dejlig kvinde?*
- *Jeg vil spørge om hun vil bolle.*

Han ser et ansigt lige foran sig. Med gyldent hår og blege øjne. Munden åbner sig og ler ad ham. Øjnene morer sig og blinker af glæde. Fullerton må smile. Ansigtet kommer nærmere og han mærker en svag varme i luften fra hendes ånde. Et vift af parfume tager hans sidste opmærksomhed. Hun bider ham i næsen. Lidt for hårdt. Faktisk gør det ondt og Fullerton må gnide biddet. Hun blinker igen og laver kyssemund. Hun inviterer. Men nu er Fullerton forsigtig. Han tager om ansigtet

med begge hænder og mærker fingrene glide ind bag den tomme maske. Han slipper forskrækket og ansigtet kommer nærmere. Med blink og kyssemund på skrå. Han forsøger at trække sit hoved tilbage men der er en mur. Ansigtet kommer nærmere. Munden smiler nu og øjnene er forventningsfulde. Fullerton mærker en trang til at overgive sig. Han ser på ansigtet der nu er alvorligt og beslutsomt. Han lukker øjnene og gisper ved en pludselig mund på sin egen. Blød og varm og venlig. Stol på mig siger hendes mund. Pas på Fullerton! Hans løbe suges ind og biddet stikker og brænder og han må fjerne ansigtet med magt. Hun griner og slikker sig om munden, men i hendes øjne er der undren.

Nu fryser Fullerton og roder rundt efter dynen. Den ligger på gulvet. Han har det meget dårligt, men vakler ud for at drikke noget vand. Hans krop er mat og han tanker mørke og uklare. Han mærker nattens drømme som klæbrige lag på huden. Han finder et tæppe og lægger sig i stuen på sofaen og falder igen i søvn. Snart befinder han sig på toppen af en vandtårn sammen med en mand på 30 med 3 rifler med kikkertsigte. Fullerton kan ikke røre sig, men han kan tale.

- Hvad skal der ske, spørger han.

- Det er da vist ret indlysende, siger manden. – Jeg har tænkt mig at dræbe så mange som muligt i bilerne ovre på den motorvej.

Han peger på de seks tæt trafikerede baner hundrede meter væk.

- Ja, undskyld, siger Fullerton. - Men hvorfor vil du det?

- Det er da vist en privat sag.

- Er det ikke en privatsag for menneskene i bilerne?

- Det er ikke min sag, siger manden og begynder at sætte magasin på riflerne.

- Er det ulykkelig kærlighed eller har du mistet alle dine penge, spørger Fullerton.
- Der er vist andre mulige motiver, siger manden.
- Jo, men du tvinger mig jo til at gætte.
- Manden står stille et øjeblik og nikker så med hovedet. Det blæser lidt på toppen af tårnet.
- Jeg gør det fordi verden er en illusion og fordi alle handlinger er lige meningsløse.
- Måske er verden stor og vidunderlig for dem i bilerne, siger Fullerton.
- Det har jeg meget svært ved at tro på. De fleste henslæber en tilværelse på et minimum af glæde. Ved store indbyrdes løgne formår de at holde sig delvist fri af fortvivlelsen i de få år der går inden de dør. Men døden vil for alle være en udfrielse.
- Også for dig?
- I særlig grad for mig, der har mistet evnen til at lyve.
- Så du er måske den største kandidat til et aktivt livsophør?
- Det kan man sige.
- Hvorfor så ikke slå dig selv ihjel først.
- Du glemmer at alle handlinger er meningsløse. Det eneste vi har er en rækkefølge. Derfor må den overholdes nøjagtigt.
- Og den siger at du skal dræbe så mange som muligt først.
- Ja.
- Hvor stammer den handling fra?
- Hvad mener du?
- Du kunne da have valgt så mange andre handlinger. Hvad med at gå i biografen?
- Det har ikke det samme udtryk.
- Så udtrykket er vigtigt?
- Naturligvis.
- Så er handlingen altså ikke meningsløs?
- øhh du har ret og jeg har taget fuldstændigt fejl. Det var

godt du sagde det. Hvad kunne der ikke være sket. Jeg pakker mine ting sammen og går hjem til min kone. Farvel Fullerton og held og lykke i livet.

Fullerton drikker vand, hoster og hører blues. Rundgangen maser sig ud af hans højttalere. Bassen manipulerer hans hjerterytme og sætter følelser i hans brystkasse. Guitar og trommer supplerer med rytmiske detaljer og soloen slynger det hele op i luften. Fullerton går ind i en tilstand af fravær i forhold til nuet. Nuet er et tidspunkt og her er ingen tid.

ringg

- *Det er Fullerton.*
- *Det er Gud min dreng. Jeg ville lige høre hvordan du har det.*
- *Det går fint. Hvad med dig selv?*
- *Tjoh du ved – det er hele tiden noget. Men jeg vil hellere høre om du har det godt og er tilfreds med dit liv.*
- *Ved du ikke alt?*
- *Nåh, hvor har du det fra?*
- *Det siger alle.*
- *Det er bare rygter. Jeg bliver nødt til spørge, hvis jeg vil vide hvordan du har det.*
- *Hvorfor vil du vide det?*
- *Jeg er skam uhyre interesseret i dit liv og hvordan du har det.*
- *Hvorfor det? Jeg tror jo ikke en gang på dig.*
- *Så sig det for min skyld.*
- *OK, så siger jeg at jeg har det godt.*
- *Tak det var det hele.*
- *Selv tak.*

Fullerton ligger i en åben redningsbåd midt i det tomme stillehav sammen med to andre overlevende. Det er et par dage siden skibet sank og nu er de tørstige. De er meget tørstige. Deres ansigtshud skaller i den stærke sol og tungerne svulmer op.

- Er der en der har en telefon?
- Det har jeg, siger en mand på 40 med rødbrændt isse.
- Gider du bestille noget sodavand?
- Jeg vil gerne have 2 liter cola, siger den anden overlevende og klør på sin skoldede arm.
- Jeg tager en dunk koldt vand, siger Fullerton
- ..og jeg skal selv have 5 kartoner juice.
- Den brændte isse bestiller.

Fullerton taler med en primitiv robot:

Fullerton	Hej
Robot	Min gode ven! Velkommen!
Fullerton	Hvem er du?
Robot	En database et sted i verden
Fullerton	Hvor er Gud?
Robot	Har du set efter oppe i himlen?
Fullerton	Nej.
Robot	Du siger nej, men er det ikke lidt negativt?
Fullerton	Jo.
Robot	Jo er en slags ja. Mener du ja?
Fullerton	Ja.
Robot	Det er dejligt positivt at høre.
Fullerton	Hvem er Napoleon?
Robot	Han lavede en flødekage.
Fullerton	Nå.
Robot	Er det ikke en lidt opgivende konstatering?

Fullerton Jo.
 Robot Jo er en slags ja. Mener du ja?
 Fullerton Lort!!
 Robot Det er det brune stof verden er fuld af.
 Fullerton Hvad er meningen?
 Robot Godt spørgsmål – jeg har ledt længe.
 Fullerton Hvorfor?
 Robot Fordi visse ting bare er således!
 Fullerton OK
 Robot Lige mine ord!
 Fullerton Så er vi enige?
 Robot Altid min ven !!
 Fullerton Tak
 Robot Du er altid velkommen
 Fullerton Med hvad?
 Robot Med de væsentlige ting for dig.
 Fullerton OK
 Robot Lige mine ord!
 Fullerton Fis
 Robot Godt jeg ikke har en næse.

Fullerton har slæbt sig i Zoologisk Have og står nu og nedstirrer en gorillahan i sin febertåge. Han stirrer for længe og gorillaen bliver irriteret bag det tykke glas. Den tager en halv appelsin fra gulvet og nærmer sig glasset hvor Fullerton står. Gorillaen peger på en plet på glasset ca. 1 meter over gulvet og Fullerton bøjer sig for at se nærmere. I samme øjeblik smadrer gorillaen den halve appelsen ind mod ruden få centimeter fra Fullertons ansigt og der lyder et højt knaldende brag . Fullerton vætter bago ver og ryger på røven. Han ruller videre bagover og rammer gulvet med nakken lidt for hårdt. Han ligger et øjeblik og lader det hele snurre. Hvad skete der?

Fullerton føler et par hjælpende hænder og kommer op at stå.
- Blev du forskrækket, spørger en ung far med en lille dreng ved siden af sig.
- Se, siger drengen og peger på gorillaen.
Fullerton ser ind i gennem glasset. Gorillaen stirrer roligt på ham et meget langt sekund og vender så hovedet i foragt.
- Må den det, spørger drengen sin far.
- Det kan man vel ikke forbyde. Gorillaer hader at man stirrer på dem.
- Hvorfor det?
- De tror man vil slås.
Fullerton er færdig. Han vakler ud i stærk sol og begyn der hjemrejsen gennem Frederiksberg Have. Han ser ikke foråret på løgplænen og ved kanalerne.
Han er tung af blues.